

Sygnatura akt: XI GC 419/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2019 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Mariusz Zawicki

Protokolant: Angelika Sykut

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2019 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa **F. S. i M. R. (1)**

przeciwko (...) **spółka akcyjna w W.**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powodów solidarnie kwotę 2.395 (dwa tysiące trzysta dziewięćdziesiąt pięć) złotych i 4 (cztery) grosze z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 24 stycznia 2014 roku;
2. zwraca powodom solidarnie od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwotę 606 (sześćset sześć) złotych i 77 (siedemdziesiąt siedem) groszy tytułem nadpłaconej zaliczki;
3. zasądza od pozwanego na rzecz powodów solidarnie kwotę 1.247 (jeden tysiąc dwieście czterdzieści siedem) złotych i 23 (dwadzieścia trzy) grosze tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt: XI GC 419/18

UZASADNIENIE

sprawa rozpoznana w postępowaniu zwykłym

Pozwem z dnia 19 stycznia 2018 roku powodowie F. S. i M. R. (1) wnieśli o zasądzenie na ich rzecz od (...) spółki akcyjnej w W. kwoty 2.395,04 złotych wraz odsetkami ustawowymi od dnia 24 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu od pozwanego na ich rzecz.

W uzasadnieniu powodowie wskazali, że w dniu 15 października 2013 r. doszło do zdarzenia, w wyniku którego uszkodzony został pojazd marki B. należący do M. O., którego użytkownikiem był G. O. (1). Sprawca szkody posiadał polisę odpowiedzialności cywilnej u pozwanej. Poszkodowany w celu dalszego prowadzenia działalności zmuszony był dokonać wynajmu pojazdu zastępczego na czas naprawy pojazdu. Poszkodowany przelał wierzytelność przysługującą mu z tytułu odpowiedzialności ubezpieczyciela na rzecz powodów. Pozwany przyznał powodom odszkodowanie jednak nie w pełnej wysokości. Wskazali również, że prawomocnym w sprawie XI (...) Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, w związku z przedmiotowym zdarzeniem, zasądził na ich rzecz kwotę 1.600 złotych a niniejszy pozew stanowi swoiste roszczenie uzupełniające.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 8 lutego 2018 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie wydał nakaz zapłaty, zgodnie z żądaniem powodów.

Sprzeciwem od nakazu zapłaty (karta 39) pozwana zaskarżyła nakaz zapłaty w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powodów na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwana zakwestionowała roszczenie co do wysokości. Wskazała również, że poszkodowany przyczynił się do powstania szkody.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 października 2013 r. doszło do zdarzenia w ruchu drogowym, w wyniku którego uszkodzony został pojazd marki B. o nr rej. (...) należący do M. O., którego użytkownikiem był G. O. (1). Sprawca szkody posiadał polisę odpowiedzialności cywilnej w (...) spółce akcyjnej w W..

Niesporne, a ponadto dowód:

- upoważnienie z dnia 5 października 2013 r., k. 6 w aktach XI (...)
- notatka policji w aktach XI (...)
- kosztorys, k. 65v-75 w aktach XI (...)
- zgłoszenie szkody, w aktach XI (...)

Sprawca szkody na prostym odcinku drogi wykonując manewr skrętu w lewo w drogę wewnętrzną nie zachował należytej ostrożności i najechał na bok pojazdu poszkodowanego marki B. o nr rej. (...), który był w trakcie manewru wyprzedzania. Sprawca szkody został ukarany mandatem karnym.

Dowód:

- notatka policji, k. 64 w aktach XI (...)
- zgłoszenie szkody w aktach XI (...)
- zeznania świadka G. O. (2) płyta CD karta 113;
- zeznanie świadka S. G., karta 112 płyta CD;

Poszkodowany potrzebował samochodu zastępczego do codziennych dojazdów do pracy, która cechowała się nienormalnym czasem pracy w różnych godzinach, także w porze nocnej. Poszkodowany nie miał możliwości korzystania z innego, nieodpłatnego pojazdu zastępczego, a korzystanie ze środków komunikacji publicznej było niedogodne.

Dowód:

- oświadczenie poszkodowanego z dnia 28 listopada 2013 r., k. 14 w aktach XI (...)
- zeznania świadka G. O. (1), k. 138-139 w aktach XI (...)
- zeznanie świadka S. G., karta 112 płyta CD;
- zeznania świadka G. O. (2) płyta CD karta 113;

Poszkodowany G. O. (1) podpisał umowę najmu z F. S. i M. R. (2) prowadzącymi działalność gospodarczą pod nazwą: (...) S.C. Strony ustaliły wysokość czynszu netto za każdą rozpoczętą dobę najmu bez limitu kilometrów na kwotę 200 zł netto.

Najemca G. O. (1) nie jest płatnikiem podatku VAT.

Dowód.

- umowa najmu z dnia 28 października 2013 r., k. 20 w aktach XI (...)

- zeznania świadka G. O. (1), k. 138-139 w aktach XI (...)

- zeznania świadka G. O. (2) płyta CD karta 113;

Pierwsze oględziny samochodu uszkodzonego w wypadku komunikacyjnym z dnia 15 października 2013 r. marki B. o nr rej. (...) odbyły się w dniu 28 października 2013 r. Dodatkowe oględziny zostały zgłoszone telefonicznie w dniu 8 listopada 2013 r. i odbyły się 19 listopada 2013 r. Druga ocena techniczna pojazdu została wydana w dniu 3 grudnia 2013 r.

Dowód:

- harmonogram naprawy pojazdu, k. 11 w aktach XI (...)

Pojazd zastępczy został wydany G. O. (1) w dniu 28 października 2013 r.

Pojazd zastępczy został zwrócony przez G. O. (1) w dniu 27 listopada 2013 r. Łącznie G. O. (1) używał pojazd zastępczy na podstawie umowy najmu przez 28 dni.

Dowód:

- umowa najmu z dnia 28 października 2013 r., k. 20, w aktach XI (...)

- potwierdzenie zwrotu, k. 22 w aktach XI (...)

F. S. i M. R. (2) w dniu 30 listopada 2013 r. wystawili fakturę VAT na kwotę 6888 zł, z tytułu wynajmu pojazdu zastępczego. Faktura obejmowała należność za 28 dni przy stawce za 1 dzień najmu 200 zł netto.

Dowód:

- faktura VAT nr (...), k. 21 w aktach XI (...)

W dniu 30 listopada 2013 r. G. O. (1) przełał wierzytelność przysługującą mu z tytułu wydatków na najem pojazdu zastępczego w kwocie 6888 zł wobec (...) spółki akcyjnej w W., obejmująca 28 dni najmu, przy przyjęciu stawki 200 zł netto za 1 dzień najmu na rzecz F. S. i M. R. (2) - spółki cywilnej prowadzonej pod nazwą: (...) S.C. (...).

Dowód:

- umowa cesji z dnia 30 listopada 2013 r., k. 12 w aktach XI (...)

F. S. i M. R. (2) - spółka cywilna, pismem z dnia 11 grudnia 2013 r. wezwała (...) spółkę akcyjną do zapłaty kwoty 6888 zł.

Dowód:

- pismo z dnia 11 grudnia 2013 r., k. 23 w aktach XI (...)

(...) spółka akcyjna w W. pismem w dniu 23 grudnia 2013 r. przyznał F. S. i M. R. (2) - spółce cywilnej odszkodowanie w łącznej kwocie 2892,96 zł. (...) spółka akcyjna w W. zweryfikowała dobową stawkę czynszu najmu do kwoty 129,15 zł brutto za 28 dni wynajmu. (...) spółka akcyjna w W. zastosowała potrącenie 20% odszkodowania z powodu przyczynienia się kierującego samochodem B. do powstania szkody.

Dowód:

- pismo z dnia 23 grudnia 2013 r., k. 13 w aktach XI (...)

- pismo z dnia 14 stycznia 2014 r., k. 7 w aktach XI (...)

F. S. i M. R. (2) - spółka cywilna, pismem z dnia 4 lutego 2014 r. wezwali (...) spółkę akcyjną do zapłaty kwoty 3995,04 zł.

Dowód:

- pismo z dnia 4 lutego 2014 r. z dowodem nadania, k. 24-25, 124-125 w aktach XI (...)

(...) spółka akcyjna w W. pismem z dnia 26 lutego 2014 r. podtrzymała dotychczasowe stanowisko, co do wysokości odszkodowania.

Dowód:

- pismo z dnia 26 lutego 2014 r., k. 106v-107 w aktach XI (...)

Średnia cena najmu pojazdu zastępczego, klasy pojazdu B. (...), w opcji wynajmu bez limitu kilometrów, przy uwzględnieniu pełnego zakresu ubezpieczenia OC/AC/NW oraz wykupionym udziałem własnym w szkodach, wynosiła 212,50 zł netto w IV kwartale 2013 r.

Wjazd na drogę wewnętrzną nie jest skrzyżowaniem.

Sprawcą zdarzenia był kierowca ciągnika M. F., który zmieniając pas ruchu nie zachował szczególnej ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu pojazdowi znajdującemu się na tym pasie ruchu. Kierowcy pojazdu B. nie można przypisać przyczynienia się do powstania kolizji z dnia 15 października 2013 roku.

Dowód:

- pisemna opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej M. M. z dnia 28 kwietnia 2016 r., k. 150-153 w aktach XI (...)

- opinia karta 160 – 166;

- opinia uzupełniająca, karta 185 płyta CD;

- zeznania świadka G. O. (2) płyta CD karta 113;

- zeznanie świadka S. G., karta 112 płyta CD;

Prawomocnym wyrokiem z dnia 12 września 2016 roku Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie w sprawie XI (...) zasądził od pozwanego (...) spółki akcyjnej w W. łącznie na rzecz powodów M. R. (1) i F. S. kwotę 1600 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 24 stycznia 2014 roku do dnia zapłaty, oddalił powództwo w pozostałym zakresie, zasądził od pozwanego (...) spółki akcyjnej w W. łącznie na rzecz powodów M. R. (1), F. S. kwotę 2197 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu a także nakazał pobrać od pozwanego (...) spółki akcyjnej w W. na rzecz

Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie kwotą 1043,70 złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Niesporne a ponadto odpis wyroku karta 27;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne w całości.

Roszczenie względem ubezpieczyciela w przedmiotowym postępowaniu wynika z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.2013.392 j.t. ze zm., dalej: „ustawy o ubezpieczenia obowiązkowych”), stosownie do którego poszkodowany w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczeń bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. O zgłoszonym roszczeniu zakład ubezpieczeń powiadamia niezwłocznie ubezpieczonego. Tożsamą normę zawiera art. 822 § 4 kc w zw. z art. 822 § 1 – 3 kc..

W myśl 3 ust 1 w zw. z art. art. 4 pkt 1 ustawy o ubezpieczenia obowiązkowych umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów.

Zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń za powstałą szkodę jest uzależniony od zakresu odpowiedzialności posiadacza lub kierującego pojazdem. Z art. 34 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych wynika, że z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia. Powyższy obowiązek doprecyzowuje art. 35 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, który stanowi, że ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu.

Wysokość odszkodowania winna odpowiadać wysokości odszkodowania należnego od ubezpieczonego na podstawie ogólnych zasad odpowiedzialności.

Przepis art. 36 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych w zdaniu pierwszym stanowi, iż odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej.

Przytoczone przepisy łączą więc odpowiedzialność ubezpieczyciela z obowiązkiem odszkodowania, do którego zobowiązany jest posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym, który to obowiązek wynika z art. art. 436 k.c. w zw. z art. 435 par. 1 k.c.

Stosownie do art. 435 § 1 k.c. prowadzący na własny rachunek przedsiębiorstwo lub zakład wprawiany w ruch za pomocą sił przyrody (pary, gazu, elektryczności, paliw płynnych itp.) ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch przedsiębiorstwa lub zakładu, chyba że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności.

W myśl art. 436 § 1 k.c. odpowiedzialność przewidzianą w artykule poprzedzającym ponosi również samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody. Jednakże gdy posiadacz samoistny oddał środek komunikacji w posiadanie zależne, odpowiedzialność ponosi posiadacz zależny.

Powodowie w przedmiotowej sprawie powinni więc wykazać, przesłanki od których zależy odpowiedzialność posiadacza mechanicznego środka komunikacji, tj. 1) fakt posiadania mechanicznego środka komunikacji

poruszanego za pomocą sił przyrody, 2) szkodę oraz 3) związek przyczynowy pomiędzy ruchem mechanicznego środka komunikacji, a powstałą szkodą.

Powodowie kierując roszczenie w stosunku do ubezpieczyciela, ponadto powinni wykazać, że zakład ubezpieczeń zawarł ze sprawcą szkody umowę ubezpieczenia obowiązkowego OC posiadaczy pojazdów mechanicznych.

Na gruncie przedmiotowej sprawy pozwana nie kwestionowała co do zasady odpowiedzialności ubezpieczającego za szkodę spowodowaną przez sprawcę. Zakład ubezpieczeń zakwestionował koszt najmu pojazdu zastępczego, poprzez zakwestionowanie stawki dobowej za najem samochodu zastępczego oraz podniesienie zarzuty przyczynienia się poszkodowanego.

Przechodząc do uzasadnienia wysokości należnego powodom odszkodowania wskazać należy, że zakład ubezpieczeń odpowiada w takim samym zakresie, w jakim odpowiada posiadacz pojazdu (kierujący pojazdem).

Posiadacz pojazdu odpowiada natomiast za szkodę w pełnej wysokości, na podstawie art. 361 § 2 kc. Z powyższego przepisu wynika, że granicach określonych w § 1, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Należy przyjąć, że szkodą jest uszczerbek majątkowy, czyli zmniejszenie się majątku wskutek określonego zdarzenia, z pominięciem tych zdarzeń, które zależą od woli doznającego uszczerbku.

Przy czym stosownie do art. 363 § 1 zd. 1 kc naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

W pozwie powodowie złożyli wniosek o powołanie biegłego na okoliczność ustalenia braku przyczynienia się poszkodowanego do zaistnienia zdarzenia z dnia 15 października 2013 r. oraz ustalenia stawki najmu.

Sąd wskazuje, że we wcześniejszej sprawie między obecnymi stronami procesu, biegły wydał opinię a w ostatniej opinii, podtrzymał tamtejsze ustalenia i wskazał, że wcześniejsza opinia zachowuje aktualność.

Opinię sporządzoną przez biegłego sąd uznał za miarodajną dla ustalenia wysokości szkody doznanej przez powodów na skutek uszkodzenia samochodu B.. Biegły sporządzając opinię oparł się na całokształcie zebranego w sprawie materiału dowodowego. Opinia biegłego jest jasna i pełna, a wnioski w niej zawarte zostały logicznie uzasadnione, stanowiąc konsekwentne zwieńczenie przedstawionego w opinii procesu rozumowania. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Sąd uznał opinię biegłego za w pełni przekonującą. Do zarzutów pozwanego biegły ustosunkował się na terminie rozprawy.

W zakresie stawki najmu za pojazd zastępczy sąd ustalił na podstawie opinii, że stawka stosowana przez powodów była stawką rynkową.

Odnosząc się do kluczowej kwestii przyczynienia się poszkodowanego, biegły, dysponując rozszerzonym materiałem dowodowym, w stosunku do materiału jakim dysponował wydając opinię w sprawie XI (...), wskazał jednoznacznie na brak przyczynienia się poszkodowanego (kierowcy B.) do zdarzenia. Biegły w sposób jednoznaczny ustalił, że sprawcą (wyłącznym) zdarzenia był kierowca ciągnika M. F., który zmieniając pas ruchu nie zachował szczególnej ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu pojazdowi znajdującemu się na tym pasie ruchu. Kierowcy pojazdu B. nie można przypisać przyczynienia się do powstania kolizji z dnia 15 października 2013 roku.

Biegły wyjaśnił również, że wjazd na drogę wewnętrzną nie jest skrzyżowaniem.

Kierowca pojazdu B. (świadek) zeznał, że mandatem karnym ukarano kierowcę ciągnika, kierowca ciągnika przyznał tę okoliczność. Wskazywał on jednoznacznie na to, że „policja wmawiała mi że to z mojej winy” (płyta CD karta 112).

O ile na notatce informacyjnej zdarzenia (karta 65) istnieje nieformalny zapisek, że mandatem ukarano G. O. (kierowcę pojazdu B.) to nie sposób odnieść się to tego kto i w jakim celu taki zapisek wprowadził na karcie. Jest on sprzeczny

z zeznaniami obojga świadków (sprawcy i poszkodowanego). Sąd przyjął zatem, że omyłkowo policjant wpisał do notatki dane poszkodowanego, zamiast sprawcy zdarzenia, jako ukaranego mandatem.

Co więcej, w świetle wskazania przez biegłego, że wjazd na drogę wewnętrzną nie jest skrzyżowaniem, nie ma podstaw do przyjęcia, że kierowca B. przyczynił się do powstania szkody albowiem wykonał manewr nieprawidłowy.

Sąd zauważa, że w świetle zasady rozkładu ciężaru dowodu, okoliczność (przyczynienie) powinien był wykazać pozwany.

Wobec tego, że pozwany wypłacił powodowi kwotę 2892,96 zł, a następnie prawomocnym wyrokiem zasądzone na rzecz powodów od pozwanego kwotę 1600 zł, do zapłaty pozostawała kwota objęta pozwem (6.888 złotych – 2.892,96 złotych – 1.600 złotych = 2.395,04 złotych).

Pozwany nie kwestionował długości najmu, stąd kwota objęta sporną fakturą jawi się jako prawidłowo wyliczona.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych.

Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie.

Powodowie jako dzień zgłoszenia roszczenia przyjęli datę wydania pierwszej decyzji przez pozwaną , tj. dzień 23 grudnia 2013 roku. Przyjmując termin 30 dniowy na wypłatę żadanego odszkodowania, stwierdzić należało, że w dniu 24 stycznia 2014 r. pozwana pozostawała w opóźnieniu, co w konsekwencji oznaczało zasądzenie odsetek za opóźnienie zgodnie z żądaniem pozwu.

Stan faktyczny Sąd oparł o dokumenty zgromadzone w aktach sprawy oraz o treść zeznań świadka, które korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym. Dokumenty zgromadzone w aktach sprawy nie były podważane przez żadaną ze stron.

W punkcie 3 wyroku zasądzone na rzecz powodów koszty procesu na podstawie art. 100 k.p.c. i art. 98 k.p.c. Powodowie wygrali sprawę w całości. Na koszty procesu poniesione przez powodów składała się opłata od pozwu w kwocie 120 zł, zaliczki w kwocie 193,23 zł, wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w stawce minimalnej powiększone o kwotę opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 934 zł.

W myśl art. 82 i art. 84 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zwrócono powodowi (pkt 2 wyroku) nadpłaconą zaliczkę (800 złotych – 193,23 złotych).

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)